

[Ninn-Hansen.]

plejeråd på 3 medlemmer; dette råd skulle optage spørgsmål til behandling, der blev forelagt det af den højtærede minister. Om rådet desuden har adgang til selv at optage spørgsmål til behandling, er jeg ikke bekendt med, men det vil den højtærede minister måske oplyse på den givne foranledning.

Jeg synes, det kan være udmærket, at et råd, der tæller meget sagkyndige medlemmer, kan få lejlighed til at undersøge og overveje spørgsmål inden for retsplejen, og jeg har med mit spørgsmål i dag villet bede den højtærede justitsminister om at anmode rådet om at behandle et spørgsmål, der vedrører adgangen til en bevisførelse, hvor båndoptagelser anvendes som bevismiddel.

Ved en tidligere lejlighed har jeg udbedt mig oplysning om den højtærede justitsministers stilling til båndoptagelser som bevismiddel — det fremgår af Folketings-tidende for 1960-61 sp. 4822-25. Den højtærede justitsminister mente dengang, at der ikke var grundlag for særlige lovbestemmelser på dette område, og henviste til den garanti, der ligger i domstolskontrollen med alle bevismidler. Jeg lægger ligesom den højtærede justitsminister vægt på domstolskontrollen, men jeg mener ikke, at denne kontrol er tilstrækkelig over for de misbrug, som navnlig skjulte båndoptagelser kan give anledning til. Hvis domstolene anerkender båndoptagelser som bevismiddel, vil skjulte optagelser kunne anvendes som trussel i de mange tilfælde, der ikke forelægges for domstolene, og anerkendelse skjulte båndoptagelser juridisk og moralsk som et egnet bevismiddel, vil der også opstå fare for krænkelse af privatlivets fred; og det bliver jo ikke den sidste tekniske fornyelse, der kan bringe privatlivets fred i fare. Derfor mener jeg, der må være grund til at gå imod, at skjulte båndoptagelser anerkendes som bevismiddel inden for retsplejen.

Jeg synes altså, der er grund til nu at tage spørgsmålet op med henblik på at skabe et værn mod de omtalte krænkelseser; det er misbrug, der kan finde sted. Jeg håber, at den højtærede justitsminister vil lade retsplejerådet undersøge sagen. Der kunne selvfølgelig efter det svar, den

højtærede justitsminister gav på mit tidligere spørgsmål, fremsættes et ændringsforslag til retsplejeloven, men jeg tror, at den højtærede justitsminister er enig med mig i, at det her ikke alene drejer sig om at ændre en enkelt paragraf i retsplejeloven. Hvis man griber ind i spørgsmålet om beviset inden for retsplejen, får det jo en række konsekvenser. Derfor har jeg ment, at en saglig, tilbunds gående undersøgelse i retsplejerådet vil være den bedste fremgangsmåde til at gå videre med sagen.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det ærede medlems spørgsmål vil jeg gerne først oplyse, at retsplejerådet, der består af 3 medlemmer, blev nedsat den 19. december 1961, og at dets kommissorium omfatter følgende arbejdsopgaver: for det første skal rådet efter justitsministeriets anmodning afgive indstilling om ændringer i retsplejeloven med henblik på en reform af denne lovgivning, for det andet skal det virke som rådgivende organ for justitsministeriet med hensyn til retsplejebestemmelser i særlovgivning og i internationale overenskomster samt vedrørende principielle spørgsmål om fastsættelse af administrative bestemmelser af retsplejemæssig betydning.

Den væsentligste af rådets opgaver bliver at stille forslag til en successiv revision af retsplejeloven i dens helhed. Vi overvejer for tiden i justitsministeriet, hvilken del af loven der først må tages op til revision, og en afgørelse herom vil blive truffet i løbet af kort tid.

Det problem, som det ærede medlem nævnte, anvendelse af båndoptagelse som bevismiddel inden for retsplejen, kan naturligt behandles i forbindelse med retsplejelovgivningens regler om andre bevismidler, og jeg kan besvare det ærede medlems spørgsmål bekræftende: justitsministeriet vil anmode retsplejerådet om at overveje spørgsmålet om anvendelse af båndoptagelse i retten. Jeg kan derimod ikke i dag give oplysning om, i hvilken rækkefølge problemerne vil blive taget op inden for det meget omfattende arbejdsområde, der påhviler rådet. Jeg finder ikke, at det af det ærede medlem nævnte spørgsmål er af så presserende karakter, at en rationel arbejdsgang bør brydes for at få